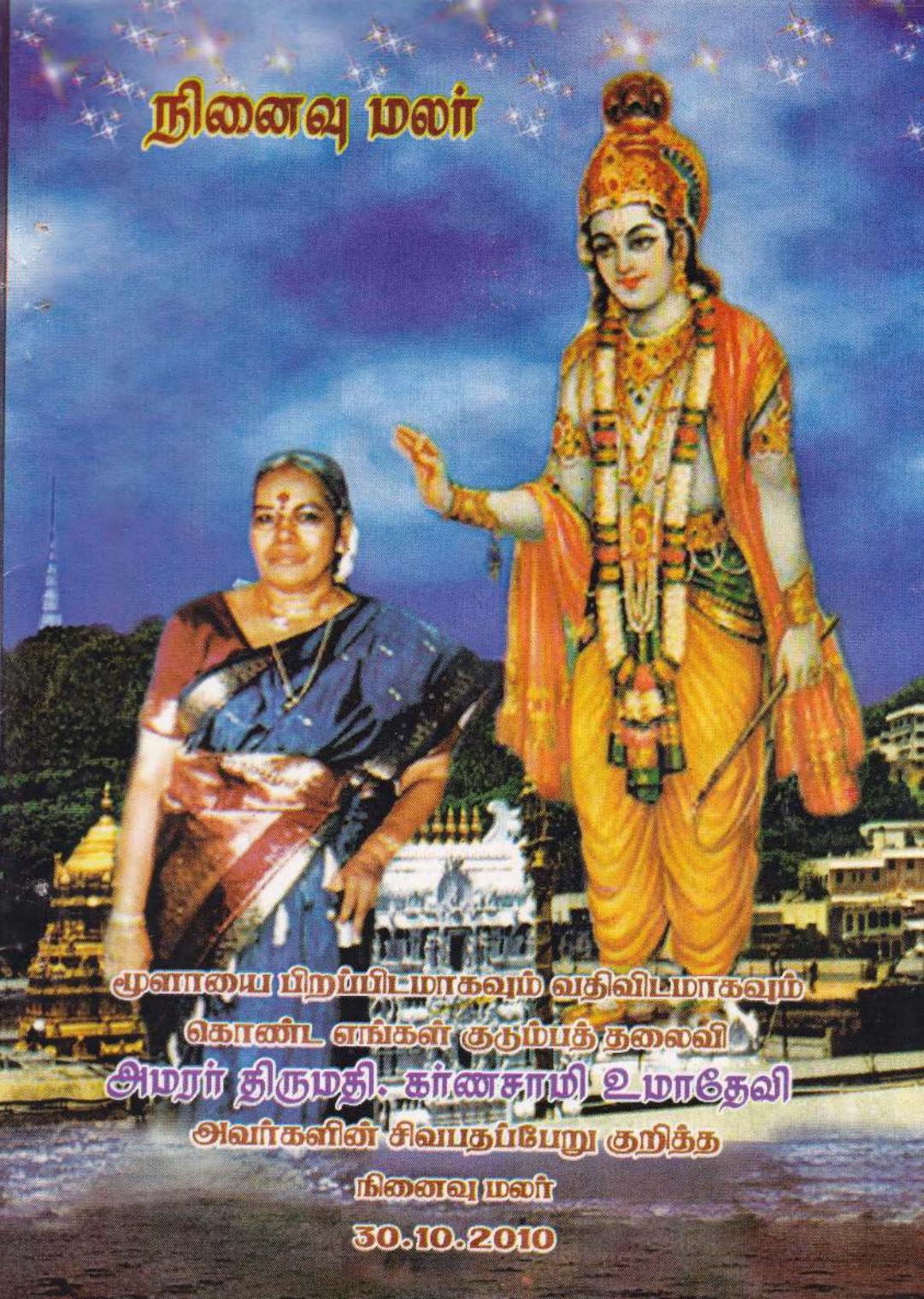
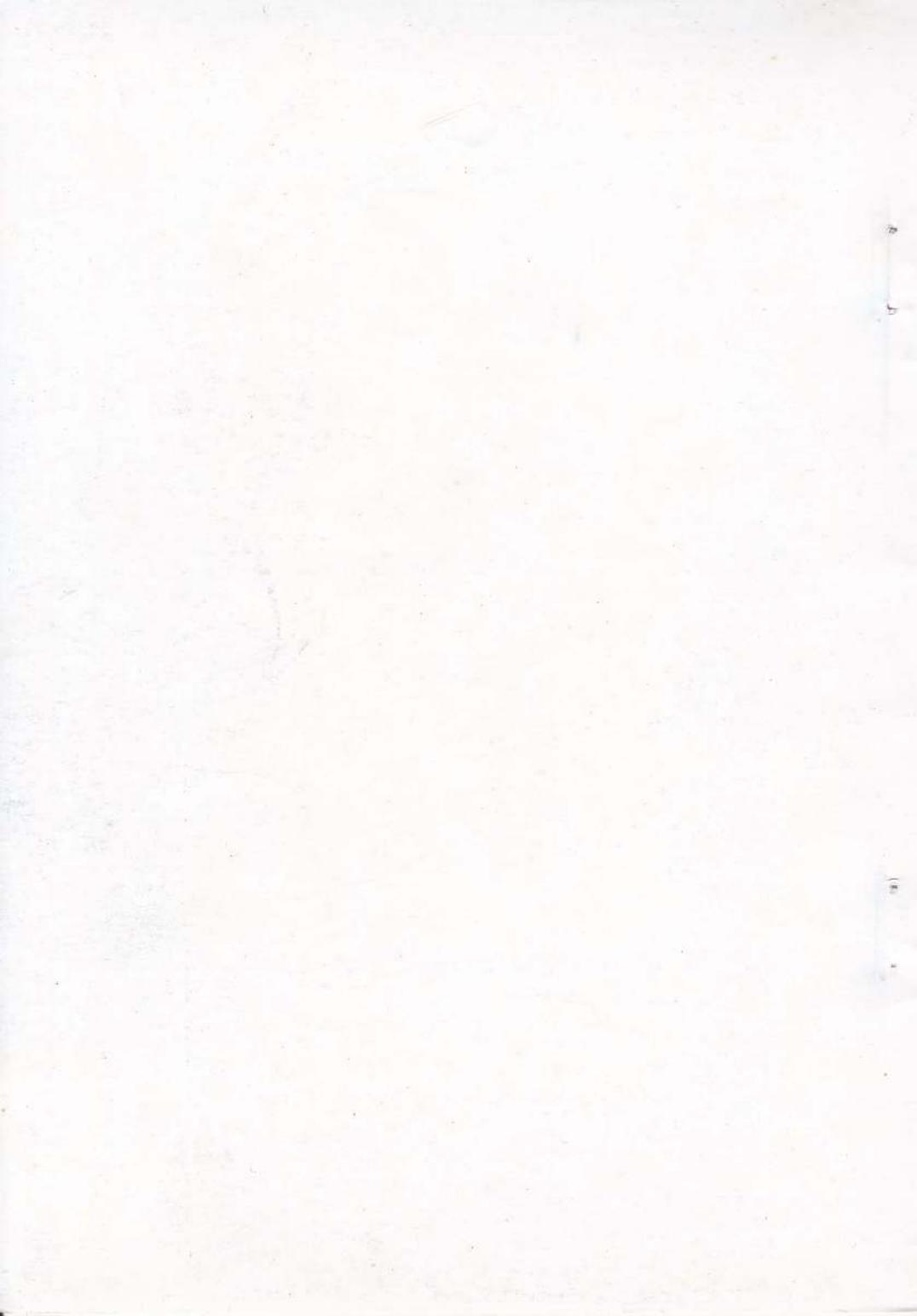

நினைவு மலர்

முனைய பிறப்பிடமாகவும் வதிவிடமாகவும்
கொண்ட எங்கள் குழம்புக் தலைவி
அமரர் திருமதி. கர்ணசாமி உமாதேவி
அவர்களின் சிவபதிபோறு குறித்து
நினைவு மலர்

30.10.2010

அமரர் திருமதி. கர்ணசாமி உ மாதிரவி (பெற்றி)

அவர்களின் சிலபதப்பேறு குறித்த

நினைவு மலர்

30.10.2010

முளாயை பிறப்பிடமாகவும் வதிவிடமாகவும் கொண்ட
எங்கள் குடும்பத் தலைவி

அ.இரார்.த்ருஷ்ணராம் உ.நான்னேவ்
அவர்களின் சிவபதப்பேறு குறித்த நெஞ்சத்து நீங்கா

நினைவு மலர்

30.10.2010

சுமர்ப்பணம்

எது அன்றன் ஓள் வளக்கு
அயர்த்துமத்.கர்ணாசார் உடநேவ் அவர்க்கு
இஞ்சலை சமர்ப்பணமாக!

அய்யா என்று அனைவரும் அழித்தவே
உடநேவ் என்று பயாதெங்க வந்துந்திரு
தம்மான அனைத்தையும் தந்தாக்கு
அன்றாக இக்கணம் வருத்து வைத்தபோ
எழ்யேடு வடமுத்தான்ப் போதுமன ஏறண்ணோயே
ஒன்பற்றக்க ஒறையாட சேந்தப்பட
தம் அன்னை உடநேவ் அழயன்றகே பல்தனை
முன்வத்தேயும் சமர்ப்பணமாக ஏற்றுவீர் நன்றே!

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

கோபங்கம்
குழும்பத்தினர்

தோற்றும்

மண்றவு

15

04

1943

30

09

2010

காலத்தால் அழியாத ஓளிளிளக்கு

அமர்ஸ் திருமத். கர்மசுர்ம் இமாதேவ்

இடுங்டைண்டு தேவூற் ஆன்னனையை நினைப்பதற்கு
அரைத்துவத் திட்டத்தை

ஈர்வ வினாபா

இடுங்டு சீர் வகீத் அண்/தினிகள் புட்டாதி

புண்டற் பெருநாளாம் பொன்னாளல் - காண்துநீர்
மாதேவ்யமூம் நல்லாள் உலகுதனை பர்ந்தே
உற்றுங்க இறைவனாடி யென்று

பஞ்சபுராணம்

விநாயகர் துதி

ஐந்து கரத்தனை ஆணை முகத்தனை
இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றனை
நந்திமகன்தனை ஞானக் கொழுந்திளைப்
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின்றேனே.

தேவாரம்

பிடியத னுருவுமை கொளமிகு கிரியது
வடிகொடு தனதடி வழிபடு மவரிடர்
கடிகண பதிவர வருளினன் மிகுகொடை
வடிவினர் பயில்வலி வலமுறை யிறையே.

திருவாசகம்

அம்மையே! யப்பா ஓப்பிலா மனியே
அன்பினில் விளைந்தவா ரமுதே
பொய்மையை பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும்
பழுத்தலைப் புலையனேன் தனக்குச்
கீழ்மையே ஆய சிவபதும் அளித்த
செல்வமே! சிவபெருமானே!
இம்மையே யுன்னைச் சிக்கெளைப் பிடித்தேன்
எவ்கெழுந் தருஞவ தினியே!

திருவிசைப்பா

ஒளிவளர் விளக்கே உலப்பிலா வொன்றே!
உண்வகுழ் கடந்ததோ உணரவே!
தெளிவளர் பளிங்கின் திரள்மனிக் குன்றே!
சித்தத்துள் தித்திக்கும் தேனே!
அளிவளர் உள்ளத் தானந்தக் கனியே!
அம்பலம் ஆட்டாங்காக
வெளிவளர்தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத்
தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே

திருப்பல்லாண்டு

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி அழுதிடப்
பாற்கடல் ஈந்த பிரான்
மாலுக்குச் சக்கரமன்று அருள் செய்தவன்
மன்னிய தில்லை தன்னுள்
ஆவிக்கும் அந்தனர் வாழ்கின்ற
தில்லைச் சிற்றம்பலமே இடமாகப்
பாலித்து நட்டம் பயில வல்லானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருப்புராணம்

மன்னுல கத்தினிற் பிறவி மாசற
என்னிய பொருளோலா மெளிதின் முற்றுறக்
கண்ணுத லுடையதோர் களிற்று மாமுகப்
பண்ணவன் மலரடி பணிந்து போற்றுவாம்

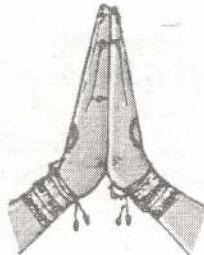
திருப்புகழ்

கைத்தல நிறைகனி யப்பமோ டவல்பொரி	
கப்பிய கிரிமுக	ஞடபேணிக்
கற்றிடு மடியவர் புத்தியி லுறைபவர்	கடிதேகும்
கற்பக மெனவினை	
மத்தமு மதியமும் வைத்திடு மரன்மகன்	மதயானை
மற்பொரு திரள்புய	
மத்தள வயிற்னை உத்தமி புதல்வனை	பணிவேனே
மட்டவிழ் மல்கொடு	
முத்தமி மூடைவினை முற்படு கிரிதனில்	முதல்வோனே
முற்பட எழுதிய	

முப்புர மெரிசெய்த அச்சிலு னுறைதரும்	
அச்சது பொடிசெய்த	அதிநீரா
அத்துய ரதுகோடு சுப்பிர மணிப்பும்	
அப்புன மதனிடை	யிபமாகி
அக்குற மகஞ்சுடன் அச்சிறு முஞகனை	
அக்கண மணமாருள்	பெருமாளே

வாழ்ந்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளம் சுரக்க மன்னன்
 கோன் முறை யரசு செய்க குறைவிலோ துயிர்கள் வாழ்க
 நான் மறை யறங்கள் ஓங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
 மேன்மை கொள் சைவ நீதி விளாங்குக உலகமெலாம்.
 திருச்சிந்றப்பலம்

வைரவர் பாடல்

பரமனை மதித்திடாப் பங்கயாசனன்
ஓருதலை கிள்ளியே ஓழிந்த வானவர்
குருதியும் அகந்தையும் கொண்டு தண்டமுன்
புரிதரு வடுகளைப் போற்றி செய்குவோம்

கண்ணன் பாடல்

ராகம்:- புன்னாகவராளி

தாளம்:- ஆதி

பங்கவி

திருவடி சரண மென்றைந்தேனே
திருவருள் புரிவது உன் கடனே
திருமகள் புவிமகள் நாயகனே (நான்)
தினமும் உனது புகழ் பாடியே உந்தன் - திருவடி

சரணாய்க்கன்

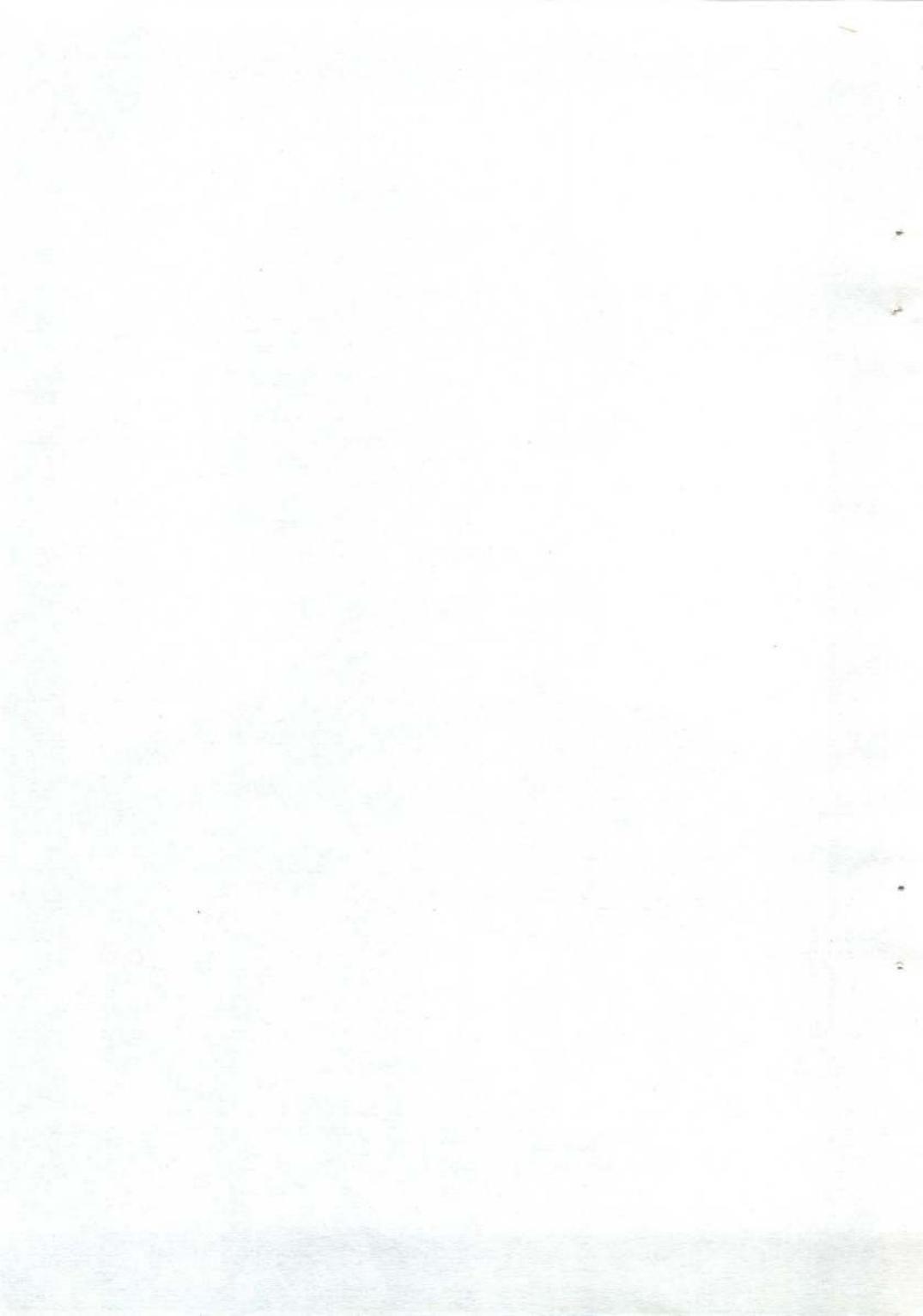
அரிய நல் மானிடப் பிறவியடைந்தும்
அறியாமையினால் கயமை புரிந்து
கனை காணாப்பவக் கடவினில் வீழ்ந்தே
கருணை செய்வாயென நம்பி உனது மல்த் - திருவடி

தூணில் நூராயனன் இருக்கின்றான் எனத்
துணிந்து சொன்ன பிரகலாதனைக் காத்திட
தூணிடையே நரசிங்கமதாகவே
தோன்றி இரணியனை உடல் பிளந்தனையே - திருவடி

ஆணையின் அருந்தயர்தீர்த்திட அன்று
அரிய கருடன் மிகைவந்தனை நீயே
தீணரான பலஞ்ச பாண்டவர்க்காகவே
திருவடி நோக நடந்தனையே கண்ணா - திருவடி

ஈபை நடுவே ஹரிகோவிந்தா எனக்
கதறிய பாஞ்சலி துயரினை நீக்கவே
உயர்ந்த நல்லவைடகள் பலபலதந்து
உயிரென்னும் மானத்தக் காத்தனை நீயே - திருவடி

அமர். உமாதேவி காணசாமி அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறு

முத்தமிழும் ஒங்கும் வளம் நிறைந்த வதிரம்புலோ சித்திவிநாயகர் முத்துக்குமாராசாமிகள் அருள்பாலித்துக் கொண்டு இருக்கின்ற மூளாய்ப் பதியில் சீரும் சிறப்படனும் விளங்கிய குடும்பம் பொன்னம்பலம் மீண்டசி தம்பதியர்களாவர். இவர்களின் இல்வாழ்க்கையின் பயணம் இனிய செல்வங்களாக கண்மணி பத்மாவதி உமாதேவி ஆகிய மும்மணிகளைப் பிள்ளைகளாகப் பெற்று பேணி வளர்த்தார்கள்.

எல்லாச் செல்வங்களோடும் பிள்ளைச் செல்வங்களையும் பெற்று இல்லறத்தை நல்லறமாக்கி வாழ்ந்த வரும் நாளில் முத்த மகள் கண் மணியை மாதகலைச் சேர்ந்த இராமலிங்கம் சீவரத்தினம் பொலின் உத்தியோகத்தருக்கும், இனியமகள் பத்மாவதியை மூளாயைச் சேர்ந்த பொன்னுத்துறை பாலகிருள்ளனலுக்கும் இளைய மகள் உமாதேவை சங்காளையைச் சேர்ந்த மாணிக்கம் கண்சாமிக்கும் திருமணம் செய்து வைத்து இல்லற வாழ்வில் இளைந்து இனிய வாழ்வில் இன்புற்றிருக்கலாயினர்.

மும்மணிகளில் இளையமகள் அமர். உமாதேவி அவர்கள் தனது சிறப்ராயத்தில் இருந்தே கல்வியில் ஆர்வம் கொண்டும், கலைகளில் மேலோங்கியும் காணப்பட்டார். இவர் தனது ஆரம்பகல்வி முதல் சிரேஷ்ட தராதரப்பத்திர பரீட்சை (S.S.E) வரை யா/பொன்னாலை வரதராஜப் பெருமாள் வித்தியாசாலையில் கற்றுக் கொண்டார். இவர் பள்ளிக் காலத்தில் கல்வியிலும் சரி கலைகளிலும் சரி தனது திறமையை வெளிக்காட்டத் தயக்கவில்லை. இல்வாறு வாழ்ந்து வரும் நாளில் தனது 18வது வயதில் சங்காளையைச் சேர்ந்த மாணிக்கம் சின்னத்தங்கம் தம்பதியர்களின் இளைய மகள் கருணசாமி அவர்களை 23.08.1961இல் தன் வாழ்க்கைத் துணைவனாக பெற்றோரின் ஆதரவுடன் கரம் பிடித்தார். உமாதேவி கண்சாமி தம்பதியர்களின் இல்வாழ்வு இன்புற்றிருக்கும் நாளில் இல்லறத்தின் சிறப்பாக உமாதேவிக்கு பொன்னம்மா சுங்கரப்பிள்ளை, கனகம்மா மைத்துனர்களாகவும், இளைய தம்பி, அன்னலம்சுமி, ஆறுமுகம் என்போர் சகோதரர்களாகவும் அமைய வாய்ப்பு ஏற்பட்டது.

அமரர் உமாதேவி அவர்கள் தான் பிறந்த வீட்டின் பெருமையையும், சிறப்பையும் புகுந்த வீட்டில் நிலைநாட்டி இல்வாழ்வில் தான் கணவனுக்கு ஆற்றுகின்ற பணியே சிறந்த பணியாகும் என்றெண்ணி ஓர் சிறந்த குடும்பத்தலைவியாகவும், ஒளிவிளக்காகவும் அன்புடனும், பண்புடனும் குடும்பத்தில் பிரகாசித்தார். இந்த காலப்பகுதியில் உமாதேவி அவர்கள் கணவனின் தொழிலின் நிமிர்த்தம் நீர்கொழுப்பு - (கோக்கிக்களப்) பகுதியில் சிறுகாலம் இணைந்து வாழவேண்டிய நிலையில் வாழ்க்கை நடத்தினார். இல்லற வாழ்வின் நற்பயனாக இனிய செல்வங்களாக 1962இல் முத்தமகன் புஸ்பராஜாவை அருந்தவைப் புதல்வனாகவும், 1965இல் லோகாஞ்சனாவை தவைப் புதல்வியாகவும் 1966இல் கிழுஸ்னவேணியை செல்வைப் புதல்வியாகவும் 1969இல் பற்குண்ணை செல்வப்புதல்வனாகவும் புத்திரச் செல்வங்களைப் பெற்றுப் பெருமையும் சிறப்பும் கண்டனர். அமரர் உமாதேவி அவர்கள் தனது தந்தையாரையும், தாயாரையும் தனது அரவணைப்பில் இறுதிக் காலம் வரை பராமரித்து அதன் பயணையும் தான்பெற்றுக்கொண்டார்.

அமரர் உமாதேவி அவர்களுடைய இல்வாழ்வு எல்லா வளங்களுடன் பூர்த்துக் குலுங்கும் காலகட்டத்தில் பிள்ளைகளை பாசமிகு செல்வங்களாகவும் கணவரைத் தன் கண்கண்ட தெய்வமாகவும் போற்றிப்பேணி வந்தார். தான் பெற்ற செல்வங்கள் நால்வரும் அன்புடனும் பண்புடனும் சிறப்பு பெற அரும்பாடுப்பட்டார். பிள்ளைகளின் எதிர்வாழ வாழ்க்கையின் நலன் கருதி புலம் பெயர்ந்து வெளிநாடுகளில் சென்றுவாழ வேண்டிய நிலைப்பாடும் உமாதேவி குடும்பத்திற்கு ஏற்பட்டது. பிள்ளைகளை இல்வாழ்வில் ஈடுபட வைத்து அவர்களின் சிறப்புக்களை தான் கண்குளிரிக் காணவேண்டும் என்ற எண்ணாம் அமரர். உமாதேவியின் மனத்தில் குடிகொண்டிருந்தது. இந்த வகையில் தனது தவைப்புதல்வன் புஸ்பராஜாவையை (பொறியியலாளர் நோர்வே) சண்டிலிப்பாயைச் சேர்ந்த குலசேகரம்பிள்ளை பரிமளம் தம்பதிகளின் ஜூந்தாவது மகள் விஜூராணியை திருமணம் செய்து வைத்து இல்வாழ்வின் சிறப்பு கண்டு பெருமை கொண்டார். இதன் பயணாக தூங்கிதாசன் (தூங்கி) அரவிந்தை (அரபி), அலர்விஷி (சௌலினி) ஆகிய பேரப்பிள்ளைகளைப் பெற்று பெருமகிழ் வடைந்தார். யா/மூளாய் சைவப் பிரகாச வித்தியாலயத்தில் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றிக் கொண்டிருந்த தவைப்புதல்வி லோகாஞ்சனாவை தனது மூத்த மைத்துணியான இளையதம்பி பொன்னம்மா தம்பதியர்களின் இளைய மகள் அருந்தவ நாதனுக்கு (ஜேர்மனி) கரம்பிடித்துக் கொடுத்து இன்புற்றார். இதன் பயணாக வகுமி, வவன் என்ற இரட்டைக் குழந்தைகளை பேரர்களாகக் கண்டு மகிழ்ந்தார். இளைய புதல்வி கிழுஷ்னவேணிக்கு சளிபுரத்தைச் சேன்த

தாமோதரம்பிள்ளை (ஆயுள்வேத வைத்தியர்) நாகம்மா தம்பதியர்களின் மகனான கமலநாதனை (லண்டன்) திருமணம் செய்து கொடுத்ததன் பயனாக அனுசாந், கீர்த்தனாவைப் பேரப்பிள்ளைகளாகப் பெற்று திருப்தியும், மகிழ்ச்சியும் கொண்டார். இளைய மகன் செல்வப் புதல்வன் பற்குணாவை (ஜேர்மனி) சனிபுரத்தைச் சேர்ந்த முத்துக்குமாரு பொன்னுமணி தம்பதியர்களின் மகளான ரஜியைக் கரம் பிடித்துக் கொடுத்து அளவில்லாத ஆனந்தம் பெற்றனர். இதன் பயனாக உங்களியைப் பேரப்பிள்ளையாகப் பெற்று பெருமகிழ்ச்சி அடைந்ததோடு தன் நாமத்தில் வருகின்ற “உ” எனும் எழுத்தை முதலாகக் கொண்டு உங்களி என பெயர் சூட்டி பேரானந்தம் கொண்டார் உமாதேவி அவர்கள்.

பிள்ளைகளின் இல்வாழ்வில் ஏற்பட்ட சீரும் சிறப்பும் அமர் உமாதேவியையும் கணவர் கர்ணகாமியையும் இன்பக்கடலில் ஆழ்த்தியது. புலம் பெயர் நாடுகளில் பிள்ளைகளின், பேரப்பிள்ளைகளின் முன்னேற்றங்களையும், சிறப்புக்களையும் கண்டு உமாதேவியின் மனம் பூரிப்படைந்தது. பேரப்பிள்ளைகளுக்கு தாய்நாட்டு பாசப்பிள்ளைப்பு, பண்பாடு, கலாசாரத்தை ஊட்ட வேண்டும் என்ற என்னம் அவரைக் குடிகொண்டது. இதன் பயனையும் தான் கண்டு களிக்க பேரப்பிள்ளைகளைத் தாய் நாட்டுக்கு வரவழைத்து தமது குடும்ப உறவுகள் உற்றாரை அறிமுகம் செய்தும், அறிவுரைகளைப் போதித்தும், தாய் நாட்டு பண்பாடு கலாசாரத்தைப் பற்றிய தெளிவினையும் பேரப்பிள்ளைகள் பெற்றுக்கொள்ள வழிகாட்டியாக உமாதேவி அவர்கள் திகழ்ந்தார். தனது மூத்தமகன் அருந்தவக்குமரன் புஸ்பராஜாவின் மூத்த மகன் துளசிதாசனுக்கு பெயர் சூட்டிய பெருமையும் இவரையே சாரும்.

தமது குடும்பத்தில் கல்வியில் சிறந்து விளங்கி வைத்திய நிபுணர்களாக பேரப்பிள்ளைகள் திகழ வேண்டும் என்ற என்னத்தில் பிள்ளைகளுக்கு அவ்வப்போது அறிவுரைகளை கூறிக்கொள்வார். உமாதேவி அவர்களின் பிரார்த்தனையின் பயனாக மூத்தமகன் தவக்குமரனின் மகன் துளசியும், கள் அடியும் வைத்திய நிபுணர்களாக வருவதற்கான மேற்படிப்பை தொடர்ந்து கொண்டு இருக்கின்றார்கள். இச் செய்தியும் அன்னாரின் செவிகளுக்கு எட்டவே எல்லையில்லாத ஆளுந்தும் கொண்டார்.

அன்னார் சிறுவயதில் இருந்தே கடவுளை வழிபடுவதில் கூடிய ஈடுபாடு கொண்டு கிடைக்கும் நேரத்தில் எல்லாக் கடவுளர்களின் நாமங்களையும், கவசங்களையும் படித்து ஆத்ம திருப்தி கொள்வார். குலதெய்வமான ஆதிநாராபணனை வழிபட்டு தன் வாழ்வில் கிடைத்த

பேறுகளை நினைத்து அகமகிழ்ந்து கொள்வார். சிறுகாலம் தனது மன அமைதிக்காகவும், உடல், உள் ஆரோக்கியம் வேண்டியும் அம்மா பகவானை வழிபடவேண்டுமென்றும் தியானப்பயிற் சிகிள்ஸுபடவேண்டுமென்ற எண்ணமும் தோன்ற தனது பிரார்த்தனைக்கு கணவனின் உதவியைப் பெற்று வழிபட்டு வந்தார். அம்மா பகவானினுடைய அமைதிப் பிரார்த்தனை நடைபெறும் இடத்திற்குக் கூட உடல் நிலை பாதிப்பு அடைந்த காலத்தில் சென்றும் கலந்து கொண்டார். இதன் பயணையும் தான் அடைந்து மகிழ்ச்சியடைந்தார்.

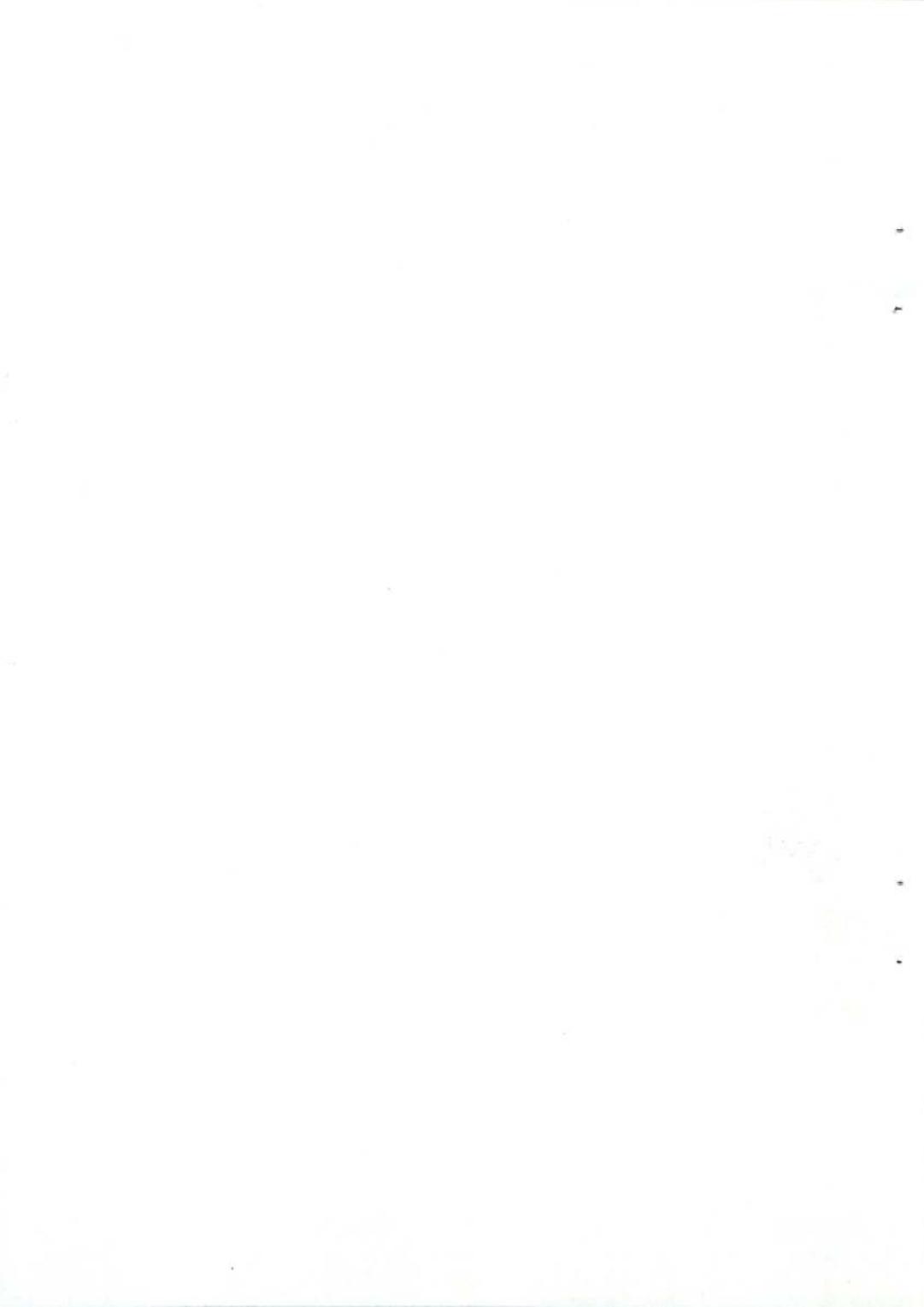
இல்லிதமான தாம் பெற்ற பிள்ளைகளின் பேரப்பிள்ளை களின் சிறிப்பு கண்டு வாழ்ந்து வந்த அமர். உமாதேவி அவர்கள் தனது கணவரையே தான் வணங்கும் தெய்வம் என போற்றி கணவரின் இயல்புக்கும், தன்மைக்கும் ஏற்ப இல்வாழ்க்கை நடத்தி வந்தார். இவ்வாறு வாழ்ந்து வரும் நாளில் கொடிய நோயும் உமாதேவியின் உடம்பில் புகுந்து குடிகொண்டிருந்தது. இதனால் நோய்க்கு ஆளாகிய உமாதேவி வைத்திய பரிசோதனைக்கு உட்பட்டு சிகிச்சை பெற்றுக் கொண்டு தனது கணவரின் பராமரிப்பிலும் அரவணைப்பிலும் வாழ்ந்து வந்தார். இந்தக் கால கட்டத்தில் அன்னாரின் இளைய மகள் செல்வப்புதல்வி கிருஷ்ணவேணி அவர்கள் தாயாரை பார்ப்பதற்காக வண்டனில் இருந்து தாய் நாட்டுக்கு வந்து சிலகாலம் தாயோடு இருந்து பணிவிடைகள் செய்து தாயாரின் உடல் நிலையில் சற்று ஆரோக்கியம் அடைந்தமையைக் கண்டு மனமகிழ்ச்சி அடைந்தார். நோயற்ற இடத்து தனது மகள் வேணி தன்னைப் பார்ப்பதற்கு வந்தமையை இட்டு அளவிடமிழ்யாத மகிழ்ச்சி கொண்டு மகளை திரும்புவும் அவருடைய குடும்பத்தோடு சேர்ந்து வாழ வண்டனுக்கு அனுப்பி வைத்தார். இளைய மகளும் தன் தாயை வந்து பார்த்துவிட்டேன என்ற சந்தோசத்தோடு தன் குடும்பத்தோடு இளைந்து கொண்டார். இவரது மனத்தில் தான் எப்போதுமே பூவும் பொட்டும் நிறைந்த சமங்கவியாக இருக்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் மேலோங்கி காணப்பட்டது. நோயினால் வருத்தப்பட்டாலும் மனவேதனைப்பட்டாலும் கூட உமாதேவி அன்பு கசிந்த வார்த்தையே பேசிக் கொள்வார். தன் கணவன் இருக்கும் போதே தான் சமங்கவியாக இறைவனடி சேர வேண்டும் என்ற உமாதேவியின் வார்த்தை காலனின் செலிக்கு எட்டவே, இல்வாழ்க்கையின் எல்லாப் படிகளிலும் ஏறி அதன் உச்சிக்கே வந்து விட்ட அமர்உமாதேவி அவர்கள் 30.09.2010 அன்று உற்றார். உறவினர், ஊர்மக்கள் அனைவரையும் துன்பக்கடலில் ஆழத்திலிட்டு இறைபதம் எய்தினார்.

அன்னாரின் பிரிவு யாவருக்கும் வேதனையே! அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தி அடைய யாவரும் பிரார்த்திப்போமாக!

ஓம் சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி!!!

அமர் திருமதி. காண்சாமி உராதேவி (பெற்றி)
அவர்களின் சிவபதப்பேறு குறித்த
நினைவு மலர்
30.10.2010

கண்ணீர்த் திவலலகள்....

பாசமிகு கணவர்

கரம் பிடித்த நாள் தொடங்கி
காலமெல்லாம் என்னோடு சினமேதும் கொள்ளாது
சீர் கருமம் செய்திட்ட தேவியே
என் தெய்வம் நீ தான் ஜூயா என்று இருந்தாய்

எனக்காக ஒரு முறை ஒரு வார்த்தை சொல்லாயோ
இவ்வுலக வாழ்வில் பூவோடும் பொட்டோடும்
இல் வாழ்க்கையை நடத்திட்ட உமாதேவியே
உமக்காக வாழ்ந்த என்னை தனி மரமாக விட்டுவிட்டு
உமக்கான பாதையில் எங்கே சென்றீ!
பெற்ற பிள்ளைகள் தாயை இழந்த கன்றுபோல
பெற்றவளையே நினைத்து பெருங்கவலை கொள்கின்றார்கள்
நீர் தேடிய சொந்தங்கள் இங்கு
நீயின்றி நிலைத்துமாறுகின்றனர் பாரிர்
நோயுற்ற வேளையில் நீர்ப்பட்டதுன்பம்மா
நோயோடு வாழாது நோகாமல் போய்ச்சேந்தீர்
அன்போடு பாராமித்து வந்த இந்த பாவிக்கு
அன்பான வார்த்தை சொல்ல மறந்தாயோ தேவி நீ
நீயிருந்த இல்லம் நிலைகுழுந்து இருக்கிறதே
நின்மதி இழந்து தவிக்கிறது உன் அன்பைத் தேடி

முத்துமணின் (தவச்சுமரன்)

இதயத் திருக்கல்

நான் பெற்ற மகனே என் தவக்குமரா என்று அழைப்பீ
நானே உங்கள் குடும்பத்தின் பேரரப்பிள்ளையின்
முத்த முத்து என்பீர்கள் அம்மா
ஆழ்க்கடலில் தேடியமுத்து என்பீர்கள்
இப்போது ஆனந்தாய் எமைவிட்டுச் சென்றீர்கள்
ஆயிரத்து தொள்ளாயிரத்து எண்பத்தொன்றில்
ஆயிரம் பிரச்சினை ஏற்பட்ட தாய்நாட்டில்
என்னையும் தாய்நாட்டுப் பந்தத்தில் இளையவிடாது
என்னைத் திசை திருப்பிய உத்தமியே!
அன்று நாடு விட்டுப் போன என்னை
அன்புக்கரம் நீட்டி அரவணைப்பாய் அம்மா
தொலைபேசி அழைப்பில் பாசத்தைப் பொழிந்திலிழுவாய் தாயே
தொலைத்து விட்டேன் அம்மாவை
தொலைதூரத்தில் இருந்து
வருந்துகின்றேன், வாடுகின்றேன் என்னிலையில் இருந்து
வந்து ஒருசொல்லில் ஆறுதல் கூறாயோ!
நோயற் இடத்தில் உன் துண்பத்தை மறைத்து
நேர்வையில் இருக்கும் எனக்கு ஆறுதல் சொன்னாயே
அம்மாவின் பிள்ளையாய் இருந்திட்ட நான்
அம்மாவைத் தேடுகின்றேன் அம்மாவின் அன்புக்காய்
தாயாருக்குச் செய்யும் கடமைகளை எல்லாம்
தாய் நாட்டில் ஏற்பட்ட மாற்றத்தினால்
தாய் நாட்டிற்கு வரமுடியாத பாவியானேன்
தாயானவளைக் காணாது தயங்கி நிற்கின்றேன் அம்மா
என் குமை தாங்கி மகனே என்றீர்கள்
குடும்பத்தை நிமிர்த்திய தவக்குமரா என்றீர்கள் அம்மா
உமது அன்பும் அரவணைப்பும் இப்போது எங்கே
வள்ள வள்ளாச் சேவை கட்டி வடியாய் வந்தீர்
கண்ணிய மயமாய் எமை வளர்த்தீர்கள்
புண்ணியங்கள் செய்தீர்கள்
வெண்ணிலவின் தாயாரே பெண்ணமூகுத் தெய்வமே
எம் கண்விட்டு ஏன் மறைந்தீர் கண்ணாடி சேர்ந்தீரோ!

முத்தமகளின் திதயவரிகள் அமைதி வணக்கம்

சொந்த மண்ணில் ஜூயா
அந்நிய மண்ணில் நாம்
இருக்க ஏனம்மா
எம் அன்புத்தாய்
தன்னந்தனியாய்
எம்மை மறந்து
வானுலகம் சென்றிட
பந்த பாசம் எல்லாம்
பொய்யான மாயம் என
காலம் என்னும் விதி
சதி செய்ததா?
என்னம்மா ஆத்மா
அமைதிபெற வணக்கம்

லோகாஞ்சனா அருந்தவநாதன்
(ஜேர்மனி)

செல்லப்புதல்வி நினையமகளின் உள்ளக்குழற்றல் அன்புத் தெய்யம் அண்ணோயே..

தாயே... மாதாவே... என்னை ஈன்றெடுத்த அன்னையே..
உள்ளம் உருகி கண்ணீர் மல்கி களூகின்றேன் அம்மா..
அம்மா... அம்மா... என்று அழைக்கின்றேன் அன்புடனே
கருவாக உன்வயிற்றில் உருவான நாள் முதலாய்
காப்பவள் நீ தானம்மா...

பாகமிகு தாயாக துவாரங்கயில் வாசம் செய்தாய்
பார்த்தேனே உன்முகம் தானம்மா...
தாயில்லாமல் மகவேபில்லை நீ யில்லாமல் நாமில்லை
திசை எங்கும் தேடி ஓடி தேடுகின்றேன் உன்னன்பை
கண்ணில் நீர் கொண்டு கதறுகின்றேன் உன்னைக் கண்ணில்கானை
அம்மா என்றமூத்தால் இனிமை இனிமை
இதயத்தில் நிறைத்திருக்கும் என நினைத்தேன்
விட்டுப் பிரிந்தாயே விண்ணுலகிற்கு விரைவாக
அன்பு கொண்டு என்னை ஆட்சி செய்ய வந்தாய்
அவசரமாய் என்னைவிட்டு விரைந்து விட்டாய் தாயே
எந்தை மனதினில் இருந்திடும் அம்மாவை
நம்பியே நானிற்தேன்
கந்தர முகத்தெழில் கண்டு மகிழ்ந்திருந்த வேளையில்
சொல்லாமல் சென்றாயே அன்னையே
கணம் தன்னும் மறவாது என் மனம் உன்னை
தரணியில் பிறக்கலைத்தாய் உன் மகளாக என்னை
சத்திய லோகத்திற்கு நான் உன்னைத்தேடி வருவேன்
அம்மா இணைபிரியாதிருக்கவே வரம் ஒன்று கேட்பேன்
மறவேனே மறவேனே உன் ரூபமே- தாயே
மறவேனே மறவேனே உன் ரூபமே

உன்பிரிவால் ஏங்கித்தவிக்கும்
திருமதிக்கிருஷ்ணவேணி (வேணி)

கிளையமகன் குணாவின் இதயவரிகள்....

இத்தனை நாளாய் இனிமொயான வார்த்தை சொல்லி
இன்பத்தை அனுபவிக்க வைத்தாயே அம்மா
இன்னும் சில காலம் வாழ்ந்திடலாம் வையத்துள்ளுள்
என்றென்றிருந்து காலம் கழித்தாய் அம்மா
நாலன் மனம் பொறுக்க வில்லையே அம்மாவைத்தேடி
களவு கண்டது போல அம்மா எமை விட்டு
எங்கு சென்றிருக்கள் எமை விட்டுவிட்டு
எத்தனை காலம் அம்மா உஸை பிரித்து வாழ்வது
எத்துணை அன்பும் உமக்கு நிகராகாதம்மா
ஏனம்மா எஸை பிரிந்தாய் எங்கு தான் சென்றாயோ
இளையவனே பற்குணை என்றால் என்மனம்
இனி யாரம்மா அப்பாக் கூப்பிடுவது
அருகிருந்து பணிவிடைசெய்யாத பாவியானே
அங்கும் இங்கும் அலைகின்றேன் என் தாயைத்தேடி
எத்தனை உறவுகள் எஸை தேடி வந்தாலும்
எம் அம்மாவின் அன்பு எமக்கு கிடைக்குமா
காலத்தின் கட்டளையோ அம்மாவின் வாழ்வக்கு
காலன் அவன் கைகளில் சேருவதற்கு
கலவங்குகின்றேன் என அம்மாவைத் தேடி
கடவுளை வணங்குகின்றேன் அம்மாவின் ஆத்மா சாந்திக்கு

முத்த மருகளின் உள்ளக்குழறல்
மாமி என்றுழைக்க மனங்குளிரும் வேளையில்
மருமகள் என அழைக்க மனமகிழ்ந்து களத்தேனே
என் முத்த மகள் நீ தானம்மா என்றிருக்கள்
எஸை ஏன் தானோ விட்டுப் பிரிந்திருக்கள்
அம்மா என்ற ஸ்தானமிதில் நான் அழைக்க

அன்பும் பாசமும் நிறைந்த வார்த்தை சொல்வீர்
 பேரப்பிள்ளைகளின் உயர் காண
 பேராஸைப் பட்மர்களே மாமி இப்போது
 பெரியவர்களாகி விட்டார்கள் எம் பேர்
 பேசாமல் போய் மறைந்தீர்கள் தாயே
 பெரும் துன்பத்தில் தவிக்கின்றோம் உங்களைத் தேடி
 தாய்க்கு தாயாக இருப்பீர்கள் என்றெண்ணினே
 தரணியில் வாழாது போகத்தான் மனம் வந்ததோம்மா
 தொலைபேசியில் கேட்டதும் ஒபோட வந்தோம்
 ஒரு சொல் பேசாது ஊழையாகி விட்டகள்
 மலர்மாலை சூடியும் பொட்டிட்ட சுமங்கலியாய்
 மனம் வந்தோ போன்றீர்கள் மறுவார்த்தை சொல்லாமல்
 கத்திக் குழநி அழுது பதை பதைத்தோம்
 காதிற்கு கேட்கவில்லையோ காணாமல் இருந்தீர்கள்
 குடும்பத்து குலவிளக்கை இழந்து தவிக்கின்றோம்
 கூடுத் தொழுகின்றோம் உம் ஆத்மா சாந்திக்காக

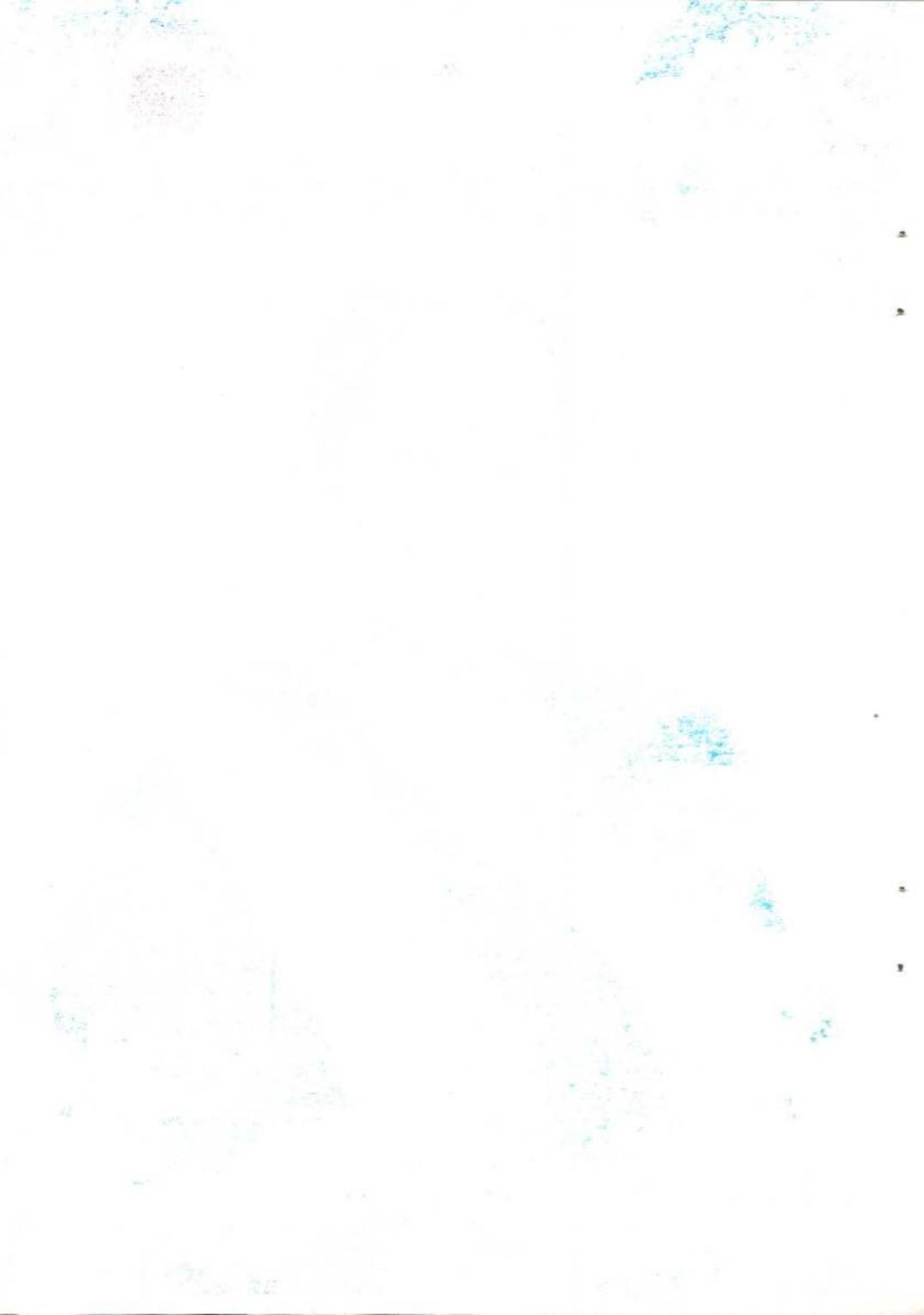
மூத்த மருஷகன் வீவுவண்ணயில்

ஆஶ மாமியே அன்பான தேவியே
 பாசத்தோடு எமை பார்த்து பரவசமடைவீர்!
 தூரத்தே இருந்து துயரமடைந்தோம்
 துன்பத்தை பகிர்ந்து கொள்ளாது
 தனிமையில் இருந்து தளர்ந்து நிற்கின்றோம்
 தங்கள் மகள் காஞ்சனாவை
 தரணியில் கைப்பிடித்து
 தக்க புதவர்களை யாம் பெறவே
 தாராள மனத்தோடு கடமை செய்தீர்!
 நோயினால் துன்பப்பட்டு நொந்த வேளையில்
 ஆறுதல் கூறி அன்போடு களைக்கையில்
 துன்பத்தை காட்டாது இன்முகத்தோடு களைத்தீரே!
 அன்பான வார்த்தகைள் அடிமன்றைத் தொட்டதுவே!
 அருமையிகு மாமியின் ஆத்மா சாந்திக்காய்
 ஆண்டவனை வேண்டுகின்றேன்

இ.அருந்தவநாதன் (ஜேர்மனி)

அமர்த் திருமத். கர்ணசாம் உஸாதேவ்

தினாய மருஷகனின் ஆதங்கம்

மாமியே மாமியே என்றழைக்கும் போது
மகிழ்ந்துமெம் பார்த்து மன ஆறுதல் கொள்வீர்
சீஸை எனும் லண்டனில் சீவிக்கும் எங்களுக்கு
சிறந்த நற் புத்திமதி சீராகச் சொல்வீர்!
தங்கள் மகள் வேணியை தரணி தனில் கைப்பிடிக்க
தக்க புதல்வர்களை யாம் பெறவே ஆக்கி வைத்தீர்!
உங்கள் இனிய முகம் யாம் பார்க்க
கொடுத்து வைக்கவில்லை தூரத்தில் இருந்து விட்டோம்
நீங்கள் ஆவி பிரிகையிலே அருகிருக்க முடியவில்லை
தங்கள் பேராருடன் தள்ளந்து இங்கு வாடுகின்றோம்
அன்பும் பாசமும் அளவின்றிச் சொரிகின்ற
அருமையிக மாமியை அவனியில் யாம் காண்போமா!
மாமியின் ஆத்மா சாந்திக்காக பிரார்த்திப்போம்!

தா.கமலநாதன் (லண்டன்)

தினாய மருகளின் துயரத்தில்

குடும்பத்திற்கு ஒளிந்த உத்திமியே
குழம்பி நின்றோம் உம்பிரிவை எண்ணி
அன்பான ஓரு வார்த்தை சொல்லாமல் போன்றே
அன்பையும் அரவணைப்பையும் எவ்வு நாம் பெற்றுக்கொள்வோம்
பிள்ளைகளின் சிறப்புக்களைய் வாழ்ந்தே- இப்போ
பிள்ளைகள் தவிக்கின்றனர் பாராய் தாயே
மாமி என்றழைத்தால் மனமகிழ்வுடன் பேசவீர்கள்
மருமகள் றஜி என்ற அழைக்காது வாய்டைத்து விட்டார்கள்
பாசத்திற்கு இப்பிடத்தை உங்களில் கண்டோம்
பணிவான சொல்லுக்கு ஓங்குகின்றோம் இப்போது
பெற்றெடுத்த பிள்ளைகளை பேரர்களைப் பார்க்காது

போகத்தான் மனம் துணிந்தீரோ தேவியரே
 ஒயாமல் அழைத்து எஸை அறிவுட்டும் அற்புதமே
 ஒயாமல் அழுந்து நின்றோம் ஒற்றுமையாய்
 ஒரு வார்த்தை சொல்லாமல் ஒதுங்கி விட்டிரோ
 வேதனையோடு வாழ்கின்றோம் மாநிலத்தில்
 வேயாத கூறையானோம் எம் வேதனையைப் பாரோ!
 உங்கள் நாமத்தில் பேர்த்திக்கு பெயர் சூட்டி
 உஷானி என்று உள்ளனப்போடு அழைத்தீகளே
 இளைமகன் குணாவை இன்னொருக்கால் கூப்பிடுக்கள்
 உங்களைக் காணாது உள்ளம் கலங்குகிறார்
 உஷானியும் தேடுகின்றாள் அப்பம்மாவின் திருமுகத்தை
 கடவுளை வேண்டுகின்றோம் தேவியரின்
 கடந்த ஆத்மா சாந்தி அடைவதற்காய்

ஸுத்தமகளின் திதயவரிகள்

பத்துமாதம் சமந்து பெற்ற தாயே
 பக்குவமாய் எஸை வளர்த்திட காலமதில்
 அன்புக்கு இருப்பிடம் அம்மா நீ
 அரவணைக்கும் கைகளைக் காணாது கலங்குகின்றேன்
 இதயத்தில் நிறைந்திருக்கும் உங்கள் முகம்
 இனம் தெயியாமல் ஏங்கி தவிக்க வைக்கிறது
 காஞ்சனா என்றழைக்கும் அன்பான வார்த்தை
 காற்றோடு கலந்து விட்டே அம்மா
 இன்னொரு முறையாவது அன்போடு கூப்பிட்டால்
 இன்னொரு பிறவியில் மகளாக வருவேன் அம்மா
 தொலைவில் இருந்து என் தாயை
 தொலைத்தேனே தவிக்கின்றேன் என் அம்மாவைத்தேடி
 தரணியில் பிறந்திட்ட மானிடர் தாடி
 தரணியில் எப்போது வாழுவாம் என்றே வாழ்வது
 காலனின் கண்ணுக்கு குத்துதம்மா
 காலனின் கட்டளை வலைக்குள் சிக்கினாயே
 கண்ணைடி சேர்ந்த அம்மாவைத் தேடி

செல்வப் புதல்வி நினைய மகளின் தீயத்தில் உறைந்துவை

உமாதேவி என்றதோர் பேர் தாங்கி வந்தீர்கள்
உங்களின் அன்புக்கு நிகில்லை அம்மா
எமை ஒற்றுமையாய் வளர்ந்திட்ட தெய்மம்மா நீங்கள்
எமை ஏன் தாமம்மா விட்டுச் சென்றீர்கள்
எம்மோடு வாழும் வசந்த காலத்தில்
என் சின்னங்குட்டி இனைய மகனே என்றும்
வெள்டக்காய் விரல் அழகி என்றும்
அன்போடு அழைக்கும் வார்த்தை இப்போது... எங்கே அம்மா
பூவோடும் பொட்டோடும் வாழும் சுமங்கலியாய் இருந்தீர்கள்
பூவோடும் பொட்டோடும் காலனின் வலைக்குள்ளம்மா
சிக்கத்தான் மனம் வந்ததோ அம்மா
பெற்றதாயின் ஆத்மா சாந்திக்காக
பெற்றமகள் தொழுகின்றாள்
கண்ணன் பாதத்தை.

சிறியதூயின் துயரத்தில்

பெற்றெடுத்த பிள்ளைபோல் உன்னை என்றும்
பெற்றி என்று அழைக்க பெருமகிழ்ச்சி கொண்டு
மனம்போல மாங்கல்யம் அமைந்தது என்று
என்னியே வாழ்ந்தாயே உமாதேவி
தினம் தினம் பேப்பரோடு வரும் போது
குஞ்சாச்சி என்று குதுகவித்து உட்காரவைப்பாய்
குஞ்சாச்சி இன்று உன்னைத் தேடுகின்றேன்
நோயினால் பிடித்தும் உன் அன்பான வார்த்தைகள்
நோகாமல் பதில் சொல்வாய் உத்தமியே
அன்பு மகன் அராவணனப்பும் ஆதரவும்
அழியாத சின்னமாய் இருக்கிறது மனக்கண்ணில்
நீ பெற்ற பிள்ளைகள் இன்று உன் முற்றத்தில்
நீ இல்லாது தவிர்த்து ஏங்குகின்றார்கள்
ஆதி நாராயணன் கிருபையால் மகனே உன்தன்
ஆத்மா சாந்திக்காக பிரராத்திக்கின்றேன்.

சடோதரி, சட்காதரன், கணவன்
கும்யத்தினானின்
ஆதங்கத்தில்....

உடன்பிறவாச் சகோதரியே
உத்தமியே உமாதேவி தாயே
அக்கா என்றழைத்தால் அன்போடு அரவணப்பால்
பக்கத்தில் இருந்து எமைப்பண்போடு வரவேற்பாய்
குடியிருந்த கோயில் நின்று குழம்பித் தவிக்கிறது
குடும்பத் தலைவியே உமாதேவி அன்னயே
சுடிக் கதைக்கும் போது உன் மனத்தில்
கொள்கை ஆண்தும் கொண்டாய்
தேயாத முழுமதிபோல் தேசத்தில் நீ மலர்ந்தாய்
காயாத மலர் போல உன் அழகிய வதனம்
காயாத விழியோடு நாமிருந்து கதைக்கும் நேரத்தில்
ஒயாமல் அஸூக்கின்றோம் ஒடோடி வாராயோ!
நோயினால் நீபட்டவேதனைதான்
நோகாமல் உன் உயிரை மாய்க்கச் செய்து
எமையெல்லாம் துன்பக்கடலில் ஆழந்து விட்டு
ஏன் மறைந்தாய்! எங்கே சென்றாய்!
பெற்றி அக்கா என்று கூப்பிட்டு நிற்கின்றோம்
பெருமையுடன் விண்ணுலகும் சென்றிட்ட தேவியை
தேடி செல்கின்றோம் கண்ணாடியில் தொழுகின்றோம்.

பெராயால் பெற்ற மகன்
கயலவண்ணின் ஆதங்கம்

பெற்றன்னையை சிறுவயதிலேயே இழந்த எனக்கு
பெற்றன்னையாக விழங்கிய சின்னம்மாவே
கொடிய நோய் வந்து வாட்டியதோ உங்களை
நோயின் கொடுமையால் அழுது புலம்பினீர்களே!
நீங்கள் மாய்வேன் என என்காம் பற்றி

புலம்பிய வேளைக்கூட நம்பவில்லை நான்
 ஆறுதல் வார்த்தைகள் பல நான் கூற
 ஆம் சொன்ன நீங்கள்
 என்னையும் ஏமாற்றி சென்று விட்டார்களே சின்னம்மா!
 மஞ்சள் குங்குமத்துடன் விழுங்கிய உங்கள்
 திருவதனத்தை இனி எப்போது காண்பேன் என
 ஏங்கிந்தவிக்கின்றேன் சின்னம்மா

பாசமிகு கணவரின் மருமக்களின் ஆதாங்கத்தில்...

பாசமிகு அத்தையே பண்பின் சிகரமே!
 பாளினில் நீங்கள் பாசத்தின் இருப்பிடமம்மா
 மனம் நொத்து ஒரு வார்த்தை சொல்லாத உத்தமியே
 மனம் நிறைந்த வாழ்வு வாழ்ந்த
 மாசற்ற குடும்பத்து குல விளக்கே!
 அன்பு கொண்டு என்னை
 அழைத்த வார்த்தைகள் இன்றும்
 மனக் கண்ணில் ஊசலாடுகின்றன
 மனம் உருகி கலங்குகின்றேன் உம்பிரிவை எண்ணி
 நோயின் கொடுமையில் உறவினரை மறந்தீரோ!
 நோயற்ற போது உம் பிள்ளைகளை மறந்தீரோ!
 இறைபதம் எய்திய உம்மை நினைத்து
 இறைவணக்கம் செய்கின்றோம்.

அன்புக்கணவரின் பியராமக்களின் துயரத்தில்...

பெந்றன்னையைப் போல் அன்போடு
 பெற்றதாயாக இருந்து கடமையாற்றிய தேவியே
 அறிவுரைகள் கூறுவீர் ஆறுதல்கள் சொல்வீர்
 ஆசையோடு அரவணைப்பீர் ஆசையம்மாவே
 எங்கள் வாழ்விற்கு வளம் சேந்த உத்தமியே
 எங்கள் வாழ்விற்கு வழிகாட்டிய தெய்வம்மா
 பெறாதுமக்கள் நாம் பெருந்துயரில் தேடுகின்றோம்
 பெருமையுடன் விண்ணுலகம் சென்ற அம்மாவை

ஆசைய்யாவின் இல்வாழ்வில் இணைந்திட்ட தேவியே
ஆசைய்யாவை விட்டுவிட்டு எங்கே சென்றாய்!
ஆதாவ அற்ற எமக்கு தாய்போல இருந்தாயே
ஆறாக் கவலையில் அலைகிறோம் பாராயோ!
அமரத்துவம் அடைந்த அம்மாவே - உம்
ஆத்மா சாந்திக்கு பிரார்த்திப்போம்

பெராய்களின் பெருந் துயரம்

பெற்றெடுத்த அன்னையைப் போல
பேணிகாத்து வந்தோமே
வீட்டுக்கு வந்தால் விருப்புடன் கதைத்தீர்கள்
பற்றோடு பாசமதை எம்மீது பொழிந்து நின்றீர்
பாசத்தோடு அழைக்கின்றோம் தாயே உம்மை
அறிவுரைகள் போதிப்பீர் அன்போடு எம்மவர்க்கு
அறியும் விடயங்களை அறியதேடுகின்றோம் இப்போது
வற்றாத நதியாக வாழ்க்கையில் உமைக் காண்போம்
வசந்த வாழ்வில் பூவோடும் பொட்டோடும்
சுமங்கலித் தாயம்மா நீ கஸையாக இருக்காது
சுற்றுமது அலைகிறது சுமங்கலியைக் காணாது
உமாதேவி என்ற திருநாமத்தை உச்சரிக்கமுடியாது
ஊமைகளாக நடமாடுகின்றோம்
உமது அன்பான வார்த்தையைத் தேடி
நோயோடு வாழ்ந்து மனம் நொத்து போகாமல்
நோயால் நீ மறைந்திடவோ அருகிருந்து பார்த்தோம்
அறிவுகளை கூறிய உன் மனத்தால் ஏனம்மா
அகிலம் விட்டு செல்ல மனம் கொண்டாய் தாயே
வையத்துன் வாழ்வாங்கு வாழும் தேவி நீ
வையத்துன் வாழாது எங்கே சென்றாய்
உன் சுற்றும் இன்று உன் முற்றத்தில் நின்று
உன்னை தேடி அழைக்கின்றன் என்ன பதில் சொல்வாய்
உத்தமியே தேவியை உன் அன்பை இவ்வுலகில் தேடி
காயாத விழியோடு நாமிருப்போம் நீ வருவாய்
கண்ணனின் பாதத்தில் உன்னை காண்பதற்கு
கண்ணீர் மல்கி வணங்குகின்றோம்
கவலையோடு போற்றுகின்றோம்.

திருமதிபா.கிருஷ்ணலீலா

யருமகளின் யாறாத் துயரம்

உமாதேவி என்றபேர் தாங்கி தரணியில் பூத்தாய்
 இனஞ்சனம் மகிழ்வே இதயத்தில் இருந்தாய்
 நற்பனியும் நற்செயலும் தருணத்தில் செய்தாய்
 எம்மனம் வருந்த நீ இன்று என் மறைந்தாய்!
 பெற்றி மாமி என்று அழைக்க பேரானந்தம் கொண்டாய்
 இன்று நாம் அழைக்கின்றோம் எங்கு சென்றாயோ!
 வாசற்படியில் ஏறும் போதே அன்புக்சிந்த வார்த்தை
 வாசலில் நிற்கின்றேன் உன்வார்த்தையைத்தேடி
 இல்லத் தரிசி உத்தமியே உமாதேவி
 இல்லத்தை வேளியாக்கி வேறுங்கு சென்றாயோ
 கவர் இருந்தால் தான் சிந்திரம் வரையளம் என்பாய்
 கவர்களாக நாம் நிற்கின்றோம் உன்னைத் தேடி
 பிள்ளைகளின் அன்புக்காய் அன்புக்காய் வாழ்ந்து வந்தாய் தேவி
 பிள்ளைகள் உம் மறைவால் கரைகின்றனர் பாரீர்!
 இவ்வுலகில் வாழ்ந்தது கானும் என்று
 இவ்வுலகை விட்டு சென்றாயே மாமி நீ!
 நோயினால் பட்ட துன்பம் நோந்த உமக்குத் தெரியுமம்மா
 நோயும்ருந்து ஏத்திய போதும் நோகாது பதில் சொல்வாயே!
 உடனிருந்து உமை பார்த்த உம் கணவர்
 உன் அன்பு இல்லாமல் உறவாடுகின்றார் பாரீர்!
 எத்தனை அன்புகள் இருந்தும் மாமியின் அன்பில்
 தினைத்திட்ட எம்மவர்க்கு உற்றுதுணை யாரம்மா
 தந்தையைப் பிரிந்து தரணியில் வாழ்கின்றோம்
 தந்தையின் அக்கா நீ தாராள மனம் கொண்டாய்
 பெற்றி அக்கா என்று பெருமையோடு தந்தை அழைக்கையில்
 பெருமகிழ்வோடு அன்புக்கரம் நீட்டுவாய்
 கதவு திறந்து செல்கையில் தேடுகின்றோம் உத்தமியை
 காலன் வலைக்குள் சிக்கியதை மறந்து
 உமாதேவி என்றதோர் நாமத்தை உச்சித்து
 கண்ணன் பாதத்தில் கண்ணீர் சிந்துகின்றோம்!

செல்வி சு.சுதந்தாதேவி
 (ஆசிரியை)

பாசமிகு பேர்யின்வணகளின் கண்ணீர்த்துளிகளில்

அன்போடும் பண்போடும் எமை வளர்த்தீர்கள்
அன்பான உமாதேவி அப்பம்மாவே
அன்பான உமாதேவி அம்மம்மாவே
துளசி அரபி சாலினி லக்ஷி, லவன்
துள்பத்தில் இருக்கின்றோம் உங்களைக் காணாது
அனுசாந், கீர்த்தனா, உங்களி
அன்பான உங்களைக் காணத்தேடுகின்றோம்
தாய் நாட்டுப் பண்பாட்டை எமக்களித்த
தாராள மனம் கொண்ட அப்பம்மாவே
கல்வியில் நாம் சிறந்திட
கற்றவழி ஒழுக வைத்தீர்கள்
பேரப்பிள்ளைகள் என்று நீங்கள்
பெருமையோடு கூறும் நாளில்
அருகில் நாம் ஒருவரும் இல்லை
அன்பான வார்த்தை பேசி உங்களை மகிழ் வைக்க
துள்பத்தில் துவழ்கின்றோம் அப்பம்மாவே
துள்பத்தில் ஆழ்கின்றோம் அம்மம்மாவே
உங்கள் திருமுகத்தை காணாத பேரர்கள்
உங்களின் அன்புக்காய் அலைகின்றோம்
அன்புக்கரம் கொண்டு எம்மை அரவணைத்தீர்
ஆசைக்கதைகள் அழகாய் சொல்வீர்ம்மா
நாம் எல்லாம் இணைந்து விட்டோம்
நமது அன்பான அப்பம்மாவை
நமது அன்பான அம்மம்மாவை
இறைவனின் பாதத்தில் சேர்ப்பதற்கு
இறைவனின் கிருஸப்பை வேண்டுகின்றோம்.

மேரியின் துயரத்தில்

குமுபத்தலை உமாதேவி அம்மாவே
 குமுபத்து வினக்கை என் அணைத்து விட்டன்
 பக்குவமாய் பாசத்தோடு பனிலிடைகள் செய்தேனே
 பாசத்தோடு மேரி என்று அழைக்கையில் இப்போது
 பாசக்குரல் அழைப்பது போல் இருக்குதம்மா
 அன்பான அம்மாவின் ஆசை வார்த்தைகள்
 அன்பான ஜூயாவின் அரவணைப்பில் இருந்து
 பிரிந்து செல்ல ஏன் அம்மா மனந் துணிந்தாய்
 வீட்டில் இப்போ விடியாத கோவமாய் உள்ளது
 தோத்திரப் பாடல்கள் பாடி நிதம்
 போற்று விணங்கிடுவாயம்மா உன் குலதெய்வமைத
 ஈற்றில் உமக்கு தேடிய சொத்து இது தானோ தாயே
 இறுதியில் காலன் வலைக்குள் போகத் தானோ!
 அம்மாவின் அன்பு குரங்களை அன்போடு
 வணங்குகின்றேன் ஆத்மா சாந்திக்காக

உற்றார், உறவினர், நண்பர்கள் ஆதங்கம்

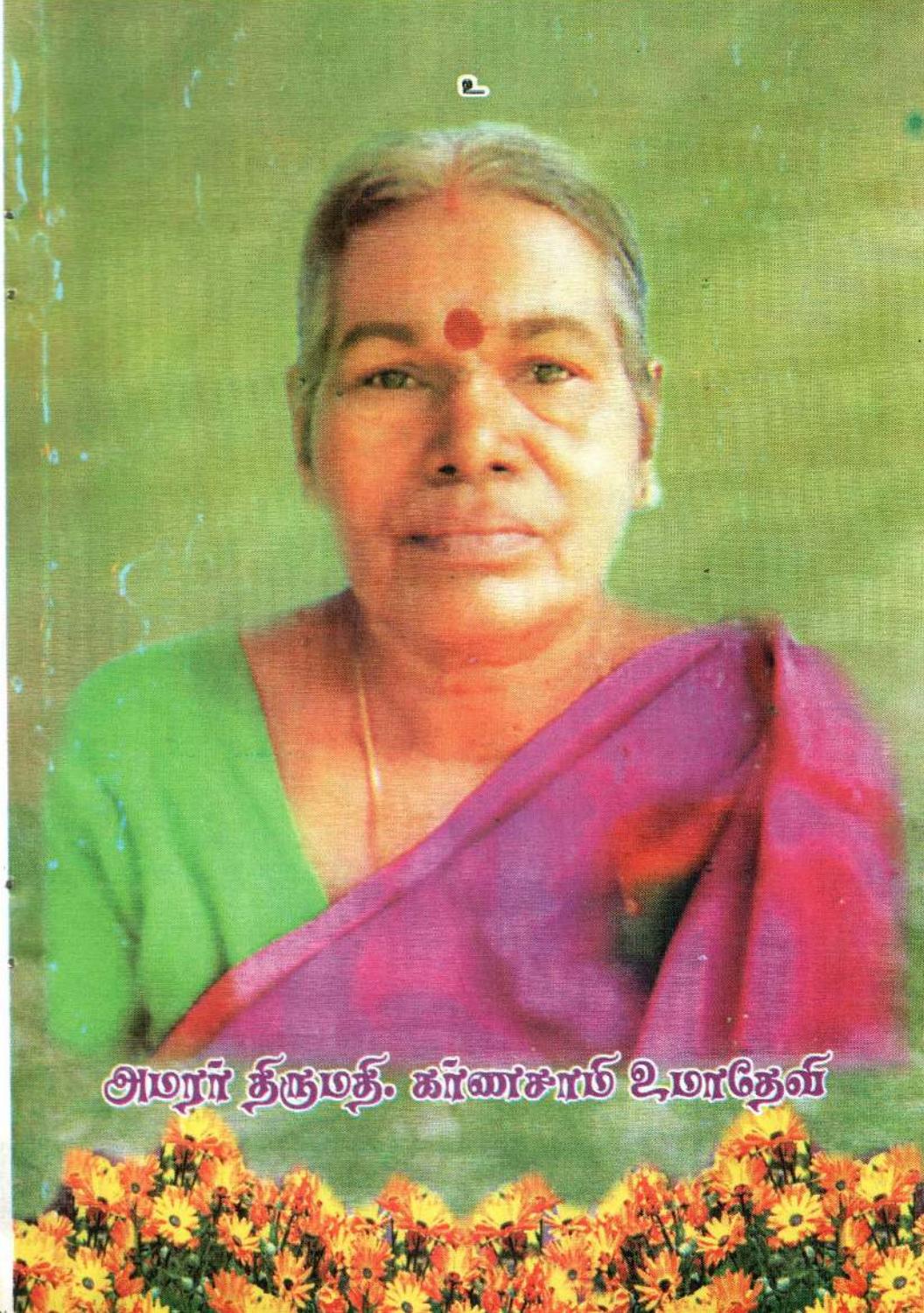
இனம் சனத்தோடு இணைந்திருந்தாய் உமாதேவியே
 இன்பமாய் கதை கதைத்து இன்பற்றாய் நீயே
 தினம் வந்து நலம் கேட்பாய் பெற்றித்தாயே
 தினந்தோறும் அறிவுரைகள் அளித்தின்பம் கண்டாய்தாயே
 கனம் பண்ணி எமை மதிப்பாய் தேவி நீயே!
 கணப்பொழுதில் எங்கே மறைந்தாய் எமைவிட்டு
 காலமெல்லாம் என்றழைப்போம்
 காலம் கடந்து இனி வருவாயோ தேவி
 கண்ணன் திருவடியில் சௌந்திட்ட உமக்கு
 கவலையோடு காணிக்கை செலுத்துகின்றோம்

பிரம்மகுமாரிகளின்
பிரார்த்தணையில்.....

சிவனின் இனிய குழந்தையே உமாதேவியே
அன்பாலும் இனிமையாலும் எம் இதயம் கவர்ந்த
எம் இனிய சகோதரியே!
சிவன் மீதுள்ள அன்பால் தான் வாழ்ந்த
இடத்து கலவ ஆத்மாக்களும் ஆன்மீக
ஸ்டேற்றத்தின் மூலம் சொர்க்கம் சென்று
சுகமாகவாழ அரும்பாடு பட்டர்களே
அதனால் தான் என்னவோ பழைய உடலின் மூலம்
ழியாடிச் சேவை செய்ய முடியாது என நினைத்து
காவ வினைகளை அதி விரைவிலேயே
முடித்து விட்டு
புது ஆடை எனும் புது சீர்த்தில் பகுந்து
இறை சேவைக்காகத் தான்
சென்று விட்டர்கள் என
எம் இதயம் நூற்றுக்கு நூறு நம்புகின்றது
எமது பிரியான சகோதரியே அதனால்
அதிவிரைவில் உங்களை எமது குடும்பத்தில்
நிச்சயமாக சந்திக்க காத்திருக்கும்
அன்புச் சகோதர சகோதரிகள்

பிரம்மகுமாரிகள்
இராஜ்யோக நிலையம்,
யாழ்ப்பாணம்

அமர் தஞ்சை காவசார் உழந்தேவ்

சுரஸ்வதி துறை
கும்யரகுருபர்
அருளிய சகலகலாவஸ்லியானல்

வெண்டாமராக்கன்றி நின்பதந்
தாங்க என் வெள்ளள உள்ளத்
தண்டாமராக்குத் தகாது கொலோ
சகம் ஏழும் அளித்து
உண்டான் உறங்க ஒழித்தான்பித்
தாகவுண்டாக்கும் வண்ணம்
கன்பான் சுவைகொள் கரும்பே
சகல கலாவல்லியே.

நாடும் போருட்சவை சொற்சவை
தோய்தரநாற்கவியும்
பாடும்பணியிற் பணித்தருள்வாய்
பங்கயாசனத்திற்
கூடும் பசும்பொற் கொடியே
கனதனக் குன்றும் ஜம்பாற்
காடும் சுமக்கும் கரும்பே
சகல கலாவல்லியே

அளிக்கும் செழுந்தமிழ் தெள்ளமு து
ஆர்ந்து உன் அருட்கடலில்
குளிக்கும் படிக்கென்று கூடுங் கொலோ
உளம் கொண்டு தெள்ளித்
தெளிக்கும் பனுவற் புலவோர்
கவிமழை சிந்தக்கண்டு
களிக்கும் கலாப மயிலே
சகல கலாவல்லியே

தூக்கும் பனுவல் துறை தோய்ந்த
 கல்வியும் சொற்கவை தோய்
 வாக்கும் பெருகப் பணித்தருள்
 வாய்வட நூற்கடலும்
 தேக்கும் செழுந்தமிழ்ச் செல்வமும்
 தொண்டர் செந்நாவில் நின்று
 காக்கும் கருணைக்கடலே
 சகல கலாவல்லியே

பஞ்சப் பிதம்தருசெய்யபொற்
 பாத பங்கேருகம் என்
 நெஞ்சத்தடத்து அலராத தெள்ளே
 நெடுந்தாட் கமலத்து)
 அஞ்சத் துவசம் உயர்தோன்
 செந்நாவும் அகமும் வெள்ளளக்
 கஞ்சத் தவிசொத்து இருந்தாய்
 சகல கலாவல்லியே

பண்ணும் பரதமும் கல்வியும்
 தீஞ்சொற் பனுவலும் யான்
 எண்ணும் பொழுது எளிது எய்த
 நல்காய் எழுதாமறையும்
 விண்ணும் புவியும் புனலும் கனலும்
 வெங்காலுமன்பர்
 கண்ணும் கருத்தும் நிறைந்தாய்
 சகல கலாவல்லியே

பாட்டும் பொருஞும் பொருளால்
 பொருந்தும் பயனும் என்பால்
 கூட்டும்படி நின் கடைக்கண் நல்காய்
 உளம் கொண்டு தொண்டர்
 தீட்டும் கலைத்தமிழ்த் தீம்பால்
 அமுதம் தெளிக்கும் வண்ணம்
 காட்டும் வெள் ஓதிமப் பேடே
 சகல கலாவல்லியே

சொல்லிற் பனமும் அவதானமும்
 கல்வி சொல்லவல்ல
 நல்வித்தையும் தந்து அடிமை கொள்வாய்
 நளினாகனம் சேர்
 செல்விக்கு அரிது என்று ஒருகாலமும்
 சிநையாஸம நல்கும்
 கல்விப் பெருஞ்செல்வப் பேறே
 சகல கலாவல்லியே

சொற்கும் பொருட்கும் உயிராம்
 மெய்ஞ்ஞானத்தின் தோற்றம் என்ன
 நிற்கின்ற நின்னை நினைப்பவர் யார்
 நிலந்தோய் புழைக்கை
 நற்குஞ்சரத்தின் பிடியோடு
 அரசன்னம் நான் நடை
 கற்கும் பதாம் புயத்தானே
 சகல கலாவல்லியே

மன்கண்ட வென்குடைக் கீழாக
 மேற்பட்ட மன்னரும் என்
 பன் கண்டளவிற் பணியச் செய்வாய்
 படைப்போன் முதலாம்
 விண்கண்ட தெய்வம் பல்கோடி உண்டேனும்
 விளம்பில் உன்போற்
 கண்கண்ட தெய்வம் உளதோ
 சகல கலாவல்லியே

சிற்திக்க சில வரிகள்

- பிறர் செய்வதில் எது உனக்கு பிடிக்கவில்லையோ அதை நீ மற்றவர்களுக்குச் செய்யாதே.
- நல்லதையோ தீயதையோ எதை ஒருவன் செய்தாலும் அதன் விளைவுகள் அவனைத் தொடர்ந்து கொண்டே இருக்கும்.
- பணம் இல்லாதுவிட்டால் உன்னை யாருக்கும் தெரியாது. பணம் இருந்தால் உன்னை உனக்கே தெரியாது.
- நீ சந்தோசமாக இருக்கும் போது வாக்குறுதிகளைக் கொடுக்காதே. கவலையோடு இருக்கும் போது கடிதங்களை எழுதாதே.
- தோல்வியைக் கண்டு அஞ்சபவர்களிடம் இருந்து வெற்றி தானாகவே ஒதுங்கிக் கொள்கின்றது.
- சோம்பவின் விளைவு வறுமை. முயற்சியின் விளைவு மூலதனம் நெற்றியைக் காயப்படுத்துவதை விட முதுகை வளைத்துச் செல்வது நல்லது.
- விழுவது வெட்கமல்ல விழுந்து கிடப்பதே வெட்கம்
- அறிவு இல்லாத கண்ணியம் பலவீனமானது பயனற்றது. ஆனால் கண்ணியம் இல்லாத அறிவு ஆபத்தானது அஞ்சத்தக்கது.
- நல்ல அறிவு எந்த மூலையில் எவ்வளவு தூரத்தில் இருந்தாலும் அதைத் தேடிச்செல்ல.
- அதி சிறந்த நாள் இன்றைய நாள், மிகப்பெரிய பலவீனம் பயம், மிகக் கீழ்மையான உணர்வு பெறாமை.
- குழப்பத்தை விளைவிப்பது ஹேஹிகப்பேச்சு, சிறந்த மனிதன் சாியன உணர்ந்ததைச் செய்பவன்.

ஓம் சச்சிதானந்த பரஸ்பிரம்மா புருஷோத்தம பரமாத்மா
ஸ்ரீ பகவதி சமேத ஸ்ரீ பகவதே நமஹ:

15

16

17

18

பொன்சியாழிகள்

01. கோபத்தை வெளிக்காட்டுவது குளவிக்கூட்டில் கல்லெறிவது
போன்ற செயலாகும். - மலபார் பழமொழி-
02. எவன் ஒருவன் தனது கோபத்தை தடுத்துக் கொள்ளுகின்றானோ
அவனே தன்னுடைய பெரிய எதிரியை வெற்றி கொண்டவன்.
- வத்தீன் பழமொழி
03. மனிதனுடைய கோபத்திற்கு மட்டுமே முதுமை கிடையாது
அதற்கு மரணம் மட்டுமே உண்டு.
- சோபக்கிள்-
04. துருப்பிடித்து அழிவதை விட பயன்பட்டு தேய்வதே மேல்
- ரிச்சாட் கேம்ஸ் லேன்ட்
05. சேற்றில் உள்ள மூள்ளும், வேட்டைநாயின் பல்லும்
முடனுடைய சொல்லும் அதிகமாகக் குத்தும்.
- அயர்ளாந்து பழமொழி-
06. நம்முடன் வாழ்வோரைப் புரிந்து கொள்வதற்கு நம்மை நாமே
முதற்கண் புரிந்து கொள்வது அவசியம்.
- அன்னை திரேசா
07. துன்பம் அனுபவித்த காலத்தை மறந்துவிடு. ஆனால் அது
கற்பித்த பாடத்தை ஏற்றுவிடாதே. - அல்போனியா-
08. கோபக்காரனிடம் கொஞ்சம் விலகியிரு மெளனமாய்
இருப்பவனிடம் என்றுமே விலகியிரு - இங்கிலாந்து-
09. இழப்பு என்பது எதுவுமில்லை, உன் நம்பிக்கை
உன்னிடம் உள்ளவரை

உலகம் உங்கண விருட்ய....

- விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும் வாய் நிறைய எவரையும் வரவேற்று விடுங்கள்.
- உண்மையானாலும் பொய்யானாலும் முதலில் நீங்களாக எதனையும் வெளியிடாதீர்கள்.
- முடிந்தாலும் முடியாவிட்டாலும் உதவமாட்டேன் என்று சொல்லாதீர்கள்.
- பிடித்தாலும் பிடிக்காவிட்டாலும் புன்னைக்கக் கூறாதீர்கள்.
- ஏற்றுக் கொள்ளமுடியாத கருத்தாக இருந்தாலும் எதிர்வாதம் செய்யாதீர்கள்.
- தகுதி இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் பாராட்ட கூறாதீர்கள்.
- அரைகுறை நன்பரானாலும், அப்பொழுதுதான் அறிமுகமாக இருந்தாலும் பண்பாக பேசிக் கொள்ளுங்கள்.
- பிடித்தாலும் பிடிக்காவிட்டாலும் பண்பாக பேசிக்கொள்ளுங்கள்.
- பிடித்தாலும் பிடிக்காவிட்டாலும் நன்கு உபசரியங்கள்.
- குற்றம் என்றாலும் குறை என்றாலும் அதனை பெரிது படுத்தாதீர்கள்.
- சிலரை பலகாலம் ஏமாற்றலாம். பலரை சில காலம் ஏமாற்றலாம். எல்லோரையும் எக்காலமும் ஏமாற்ற நினைப்பவன் உலகில் தானே ஏமாளியாகி விடுகிறான்.

பிறப்பால் வருவது யாதெனக் கேட்டேன்
 பிறந்து பாரென் இறைவன் பணித்தான்
 இறப்பால் வருவது யாதெனக் கேட்டேன்
 இறந்து பாரென் இறைவன் பணித்தான்
 மனையார் இன்பம் யாதெனக் கேட்டேன்
 மனந்து பாரென் இறைவன் பணித்தான்
 அனுபவத்தால் தான் அறிவது என்றால்
 இறைவன் என்பது ஏன் எனக் கேட்டேன்
 அருகிலே வந்து இறைவன் சொன்னான்
 அனுபவம் என்பதே நான்தான் என்று
 -கவிஞர் கண்ணதாசன்-

வாழ்வின் பரிமாணம்

வாழ்க்கை

சந்தர்ப்பம்! அதை நமுவலிடாதீர்கள்
பயணம்! அதைச் சென்று முடியுங்கள்
விடுகதை! அதை விடுவியுங்கள்
விளைபாட்டு! அதனை வென்றுகாட்டுங்கள்
ஒரு வெகுமதி! அதனை ஏற்றுமகிழுங்கள்
போட்டி அதில் மோதிப்பாருங்கள்
கலை! மேன்மைப்படுத்துங்கள்
வேதனை! அதனை தாங்கிச் சிரியுங்கள்
சவால்! அதனை எதிர்கொள்ளுங்கள்
சோகங்கள்! அதை இரசித்துக்கடவுங்கள்
துள்பங்கள்! அதில் சந்தோஶியுங்கள்
ஒருசிக்கல்! அதை சிந்தித்தால் மேன்மையடையலாம்
ஒரு பாடம்! அதைக்கற்றுத்தெளியுங்கள்
ஒரு படி! அதில் முன்னேறுங்கள்
ஒரு கனவு முயற்சியால் வெற்றிபெறலாம்!
குமை! பொறுமை நன்று
சாதனை! நிதானம் தேவை
சஞ்சலம்! அதை கண்டு அஞ்சாதீர்
பிரச்சினை! அதை நற்சிந்தனையால் முன்னேறுங்கள்
சோதனை! அதில் சாதனையைக் காட்டு
போதனை! அதில் கடவுளைக் காண்
சாத்தியம்! அதில் பேரின்பம் காண்
வளம்! அதில் நன்றாக வளருங்கள்
செல்வம்! அதை பாதுகாருங்கள்

நன்றி நவீலாஸ்

எமது அன்பிற்கினிய குடும்பத்தலைவி அமர்.திருமதி.கர்ணசாமி உமாதேவி அவர்கள் நோய்வாய்ப்பப்படிருந்த போது அன்னாரை அணுகி அவருக்கும் அவருக்கு அனுவரண்யாக இருந்தவர்களுக்கும், ஆறுதலும், ஆதரவும் அளித்தவர்களும், அன்னாருக்கு சிகிச்சை அளித்த வைத்திய அதிகாரிகள், தாதிகள் ஏனைய உதவிகளை மேற்கொண்டு ஆதரவ அளித்த ஊழியர்கள் அனைவரும் எமது நன்றிக்கு உரியவர்கள்.

அன்னார் இறைபதம் அடைந்த செய்தி கேட்டு இல்லம் வந்து எல்லாவிதமான உதவி ஒத்தாசை பரிந்தவர்களுக்கும், இறுதிக் கிரியைகளின் போது பங்கு கொண்டு அனுதாபம் தெரிவித்தவர்களுக்கும், அனுதாபச் செய்திகள் மூலம் அஞ்சலி செலுத்தியவர்களுக்கும், வெளிநாடுகளில் இருக்கின்ற அமர் அவர்களின் பிள்ளைகளின் இல்லம் சென்று அனுதாபம் தெரிவித்தவர்களுக்கும், இன்றைய அந்தியேப்டிக் கிரியைகளில் பங்கு கொண்டு அன்னாரின் ஆதமா சாந்திக்குப் பிரார்த்தித்து உதவியவர்களுக்கும், இந்நினைவு மலர் சிறப்புற அமைய ஆலோசனை வழங்கிய கலாபூஷணம் நடேசன் சிவசன்முகமூர்த்தி அவர்களுக்கும், இந்நாலை வெளியிட முன்னின்று அச்சுப் பிரதிகளை அழைகுற அமைத்த சுவ்காளை சாய்ராம் பிறின்டேர்ஸ், நிறுவனத்தினருக்கும் மற்றும் அனைவருக்கும் எமது இதயம் நெகிழிந்த நன்றியெயும், கடமைப்பாட்டையும் தெரிவித்துக்கொள்கின்றோம்.

நன்றி

குடும்பத்தினர்

வம்சாவழி

மாணிக்கம் + சின்னத்தங்கம்
(அமர்ர)

பொன்னம்பலம் + மீனாட்சி
(அமர்ர)

பொன்னம்மா + இளையதம்பி
(அமர்ர) (அமர்ர)

திலகவதி
லலிதலோஜினி (அமர்ர)
றஞ்சஸாதேவி
அருந்தவநாதன்

சங்கரப்பிள்ளை + அன்னலட்சுமி
(அமர்ர) (அமர்ர)

பரமேஸ்வரி
லோகேஸ்வரி
நகுலேஸ்வரி
வசந்தராணி
விஜயாகுமாரி

கர்ணசாமி

கனகம்மா + ஆனுமுகம்
(அமர்ர) (அமர்ர)

நிர்மலாதேவி

கண்மணி + சீவரந்
(அமர்ர) (அமர்ர)

ஜீவானந்தன் (அமர்ர)
ஜீவராசா
ஜீவேஸ்வரன்

பத்மாவதி + பாலகிருஷ்ண
(அமர்ர)

தாமரைச்செல்லா

கர்ணசாமி + உமா

புஸ்பராஜா + (விஜயராஜா)
பொறியியலாளர்

நோர்வே

துளசிதாசன்
அரவிந்தை
அலர்விழி

லோகாஞ்சனா + (அருந்தவநாதன்)
ஜேர்மலை

லக்ஷ்மி
லவன்

கிருஸ்னவேணி + (கமலநாதன்)

லண்டன்

ஆனுசாந்
கர்த்தனா

குணா + (றஜி)

ஜேர்மனி

உஷானி

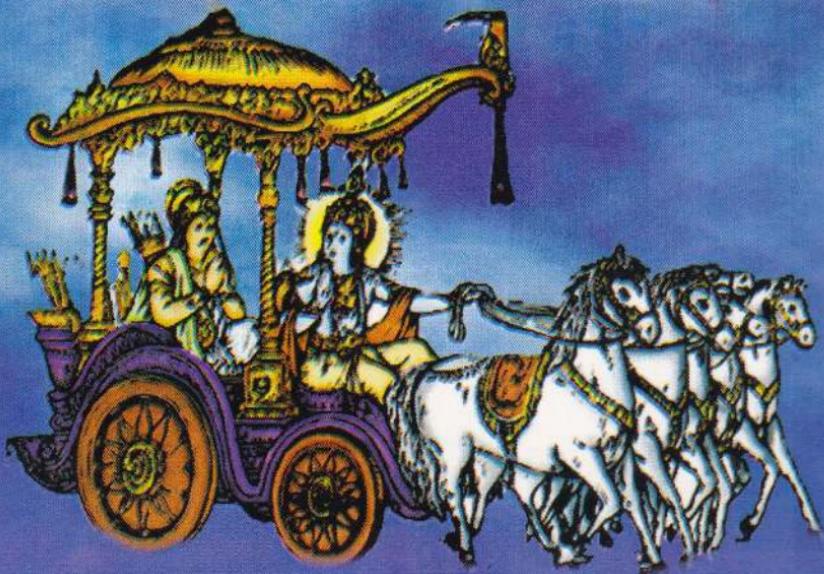
∂
 ∂

∂
 ∂

(6)

(7)

கீதாசாரம்

எது நட்டத்தோ, அது நன்றாகவே நட்டத்து.
 எது நடக்கிறத்தோ,அது நன்றாகவே நடக்கிறது.
 எது நடக்க இருக்கிறதோ,அதுவும் நன்றாகவே நடக்கும்.
 உன்னுண்ணயது எதை இழுத்தாய் ஏதற்காக நி அழுகிறாய்?
 எதை நி கொண்டுவெந்தாய்? அதை நி இழுப்பதற்கு,
 எதை நி பண தழிருக்கிறாய்? அது விணாகுவதற்கு,
 எதை நி எடுத்துக்கொண்டாயோ,
 அது இன்மிருந்து எடுக்கப்பட்டது
 எதை கொடுத்தாயோ,அது இன்கேயே கொடுக்கப்பட்டது.
 எது இன்று உன்னுண்ணயதோ,
 அது நான்ன மற்றொருவருடன் யதாகிறது
 மற்றொருவருள் அது வேற்றொருவருடன் யதாகும்
 இந்த மற்றும் உலக நியதியாகும்.